

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Виходеа квјади тидвења. -- Предплатна на рок 60 дни, за вол рока 30 дни. За Америку и други крај 2 долари рочне.

Предплате и шаљки писма до Редакције у Управи треба посыпјати на адресу: „Руски Новини“ Пишкоревци (Югославија)

Велька схадзка Рускай Просвіти у Дордьове.

В недзелю 13. мая зволал памоцец Др. Мирко Бојч схадзку Р. Н. П. Дружства з цильом, же би ше у Дордьове основал местни одбор истога дружства.

Причину тей схадзки дали сами «Заряш», хтори 6. мая прышли до Дордьова асказац свой пояс «цивилис» просвітне дружество при чому дожыни подпомни науеніх.

Велька сала п. Янка Констанскаго була полна як хлопох так и женох а и що на юбіржай поцешніе -- велько младей членеды. Др. Бонч у своеі дзягей бенеди прыказал присутнім историю нашого РНПД-а од часа його основания на велькай народнай схадзки у Н. Саду и його жыкат и вельки змагані до не вікальшаго дыя. По пры такому просвітнікому дружству, хторе зос народу -- а не од панъства -- вишло и хторе уж залансло моцни корень по юніцкіх народных ватапох, цікунро не потребне іще віно просвітне дружество и новинки, бо зме числено а и материально слабі: тето, урнаше народных синех значи ўзренасцюванье нашого народу и ослабіование народнай мопи. Прышчаші единого и другого дружства не покринало ше але ще напречні разходза, так же велікі мушы прысці до борбы, хтора нашому народу ў нешкашій чешкі часі цалком непогребна, та и чкодайва.

«Заряш» особело наглажую, же не сцу до вири мінанц аі ю рушац. Але чудно, же и пред «Зарю» и поза «Зарю» више не явіло пытанія о вири и же не шепта о «православію». А же КПСЮР (г. с. «цивільна» просвіта) ма и якішкі гарски програмы вілазі не зос писаны, хторе вишло у београдским «Временем» ч. 4170, дзе ше «Заряш» поносуло такої на першай сваёй конституціонай схадзки у Ст. Вербаше з 13. септ. 1933, же спущеніца даюю «просвіти религіозн» обечаже са гравітацийю ка римокатоліцизму, а з другай страни

радую ше, же «у Кунтури недавно одкальщик достали 100.000 дин. за тогу роботу. Кед воин самі то вилупую, мы мушиме верніц; але руски народ штрак не сце буц роба за тартовину на хасен дачіх личных интересах.

Пре скономску кризу ослабта дініносц Просвіти по юніцкіх народных ватапах и у Дордьове. Народны правдиви ініцыятыкі вілаза, же нешкак од Руснака не мож пітат пякую жерту за явіше напредоване його Просвітнаго Дружства. Але ипак любов гу Просвіти не загашена ще ані у віднім нашым перту, вона лем тлеє и чека лепши час, да ще заш рознамі кед Бог донуны лепши час.

«Ідейны творец» КПСЮР Андрей Губаш у своіх «посланих» на руски народ и на нашого Преосв. Владику ясно указац думки и паміри тей «цивільней» просвіти, кел зікрыцца «зікал» візад на прадідовску Православну «Віру».)

Кед Др. Бонч зос писаційох Андр. Губаша пречитал тети його става: «Бискупску паліту дал Тыса ценкайшому Епископу Др. Амонашио Параціо, хтори не прышчашн, же воі помадари наш Руски народ и пілатині нашу веру. Тото обечопане и виполнівает», піздзе у сали з тадзенем скричали на таке писане «таньба, таньба» «Жывио наш Владика. --

Зостых юніцких вірчаньюх, а и зос дотеграних ділох можеме заключиц, же нешкашій «батогаш» спу поставиц робогу більшіх «батогашох», та здрото наим даеко будзес била хижка од нас! А ёх робота нам и пре то сумніва, же ще коги так «фрай» յакэрэцду зос «Зарю», а веден член їх ўзрэвітаго одбору пішвіл ще пред единим чловеком, же поза

— «И пісціе! Андрей Губаш и йото син Мілутін пошли назад! (Ірм. ред.)

На то єдногласно вібрали за членох одбора спідудоющи наозве: Янко Ерделі, Др. Михаил Гайнаш, Др. Мирко Бонч, Кирил Арва, Михаил Рамач, Янко Іендер, Янко Будински, Михаил Балант, Міладен Планчак, Васіан, Бульчиц, Андрій Балот, Янко Цап, Дешви Надыков, Янко Сетеди, Михаил Горняк мл., Янко Констански, Михаил Еделински, Янко Арва, Марко Нада, и Еміл Гартай.

У Дордьове скорей було 213 активных членох РНПД-а.

Цагу бешеду Дра Мирка Бонч народ претартовал зос покликами одобрання як самому бешеднику так и Пресв. Владику Амонашио и РНПД-у и замініл свою величезну схадзку зос міноголітствіем Й. Вен. Краю.

Дордьов ше добре ўказац! За юм треба да пойду и други ватапи, да даю «батогашом» достойни отыйт.

Редакция.

ПРЕДІМКА ВЛАДИ У БОЛГАРСКЕЙ.

Болгарська дожила тих днів більшість по-
всюдь у своєї нуїдниній політиці. Пред-
послівом дні засідання болгарська влада на-
чала зас міністровім председником Думит-
ровим. Понеже що країна не могла дотримати
які були відповіді, які були відповіді, вона роз-
пустила болгарський парламент (так що вони
були >Народне Собрание) і з помошю вій-
ськів іменували нову владу, одні з яких, коли
не припавали під єдину країну, відмінної су-
нові міністри генерали. Так що в Болгар-
ській деструють диктаторську владу. Вона сіє
по прикладу фашистської Італії, що вішиці
державу по корпораціях (класах), і забра-
ніць шляхи країни. Нова влада ще почала
штурмовані у державних будівлях. И так пла-
ци міністрові замінили такої за нової, а
міністри не будуть вже держави автомобі-
біль, парових постачань будуть лише 100, а
од тієї числа 75 паросток.

ГОРЯ ЛЕСИ НА ГОРІЦІ.

Пре більшість срін запалені ще на біль-
ших місцях у наших Карпатах лесі. На даске-
льюх місцях огінь був поділений. И таї у
відповідь обріз таїні бічні стіні гори ві-
са, якою підірваними горами. В собутті 19. липня
почав горіти все у Косовській Поплаві, гори
такі старі лесів, які від Бельського Бичка. Чго-
да буде більші більші.

ГІПЕРОВІЦІ У АВСТРІЇ НЕ МИРУЮТЬ.

Гіпсеровців більші не право, що їх Ав-
стрія не єде соєдініть зос Немеччиною і же
тераз увіддає такі ширі у держави, що кожді
дужини були зос їх задовільні. Проте вони
і далі робя атентати і пішаки други на-
сильства, да пред штетом випадра, як що да-

австрійські Незадівські зос більші
Ландфуса і сиду Гітлеру. Тих днів положили
гітлеровці бомбу до більшії сажі у позна-
тих фундаментах Італії. Од скелю розбили
шане більшіє здання. Проте атентати жу-
жі війська чубаті жетаки драги і держав-
ні здання.

І ВІСТОНСКА ЖА ДІКТАТУРУ.

Малка республіка Естонія, що лежить
під Каспійським морем у существо біль-
шевицької Руїні подалася од Петрограда,
засудила у себе тиж диктаторську владу. Пред-
сидент республіки Улманн розпустив пар-
ламент, превівши відмінне становище суду
і позаверяла більші соціалістах. Влада обя-
вляла, що діктації увіддана зато, бо соци-
алісти сміли направили революцію і самі
засудили у Естонії. — Естонія має
держава жа лем міліціон і політвійськох,
главни барон Рига.

НЕМЕЦКА И ИТАЛІЯ ЗЛОЖНИ.

У Римі були послані немецькі війська
Рібентропі, які в Мусолінійом більші
були о розоружані Європи. По тій конфе-
ренції видана службена більші, же Польща
і Італія су тій думі, що таї маємо
заручані інакі лепше о півного. Проте в
розоружані потребне лебідь голем отрима-
ти північні північні.

ГРЕЧЕСКА ПРОПРИ ВОНЦІІВІКОХ.

Грецька влада припраєла строгі за-
кони проти юдаїстів-більшевицькох. Кому-
ністична країна буде зос тим законом
забранети, не тільки ще віддаваць більшевицькі
побудини і більші. Такі закони мають більші
други держави.

ЗІТВІНОВ У ПАРИЗУ.

Більшевицькі міністер загальних ді-
лов Зітвінон приїхали до Парижу і мали ба-
жни дігварині зос французьким загальни-
м мініструм Бартоном. Новини пишуть, що
Французіка єще нападали з більшевицькими
військами за обрану од Ніжевікі, спічно що ма-

ла таї війська від бойків зос парлєг Руїні. Але таї війська душено більші присі пред Собою Народом, да ю більші одобри, а більшевицька Руїні до тераз єще не член Собою Народом. Проте Французіка робіть тільки, да більшевицькі будуть пристигти до члена Собою. Тому єще простили други держави, а у пер-
шому віоре Польща і Швейцарія.

ВЕЛЬКА ЖЕДІЗНІЧНА КАТАСТРОФА.

При Барселоні в Іспанії наїдеся єден
особни військ на други. Шінівські вагони розбі-
ли. Єст 40 жертвах і більші ранетих. Жер-
твох було більші вісім, але у вагонах
було мало пасажирів.

ВЕЛЬКА СУША.

У цілій Європі влада уж, ужого більші
суша. У даноедних країнах єж ліві місця
не було діждку, а горючаве барх більші.
Запаси і так подію прокінчали, а тераз
од суші єшо більші пострадали. У нас до-
стави обчиши параліз, да таїв єшо відміні,
іажди діждж, що спадне у їх обчиши.

З НАШЕЙ ДЕРЖАВІ.

Індія Сибінк (при Броду) наїдеся
особни візи на пасажирів коч, у потрім було
9 жени к єдені клочі. Вони були заслані Ю-
гославія, а відвали єшо зос Ножеги, дас були на
канаде. Локомотива коч згасла, два жени
сталі на місці жертв, єдна уморла на драк-
же до шинівлю, а іншік други чекко рівнеги.
Виновата була осда кочіно, же дібрі не попа-
трея, чи з єдній і з другої страні на єдні
візак. — То добра опоміна шинік, як треба
верковати келіе переходи през желеязу драгу.

Іще нам лем огінь на штеда хжаки хібі ѹ-
котек над нім! — І жена єшо розплакала. —
Винела вонка, а п індуїзм. Кес сом дібрі
предумал, міла жена прічи. На остатку же за-
мія то, єшо набавши. Сама гвардія: да міш-
аєді лінін. И так геваль таїні тот канабель
не створює вчера пред вечаром у між обісцу.
Сія не було дома, та я гравчик сам прізві і
сам випливав. Майстро віпли. Я щешіні
воня тим шинік, же сом первій діл прієї
езер дікари, бо себе думам — зрадує ю, я є
булем первії, хтої вій укажем півону. Че-
хакі, винатрам. Із можем єшо амессіцю скори.
Раз лих ту є. Іще аві не заварла капурку, а
я ту ній:

— Побочкай ме та ци позика зовем...
— Ію?
— Ціліка! — І водзим ю до хжакі. Вонка,
як на літів єжікі юк міг лібачи. Чи єшо раз-
давалася чи єшо, Онатрала ге, опатрала, а веци
параю положила руки на хзубі.

— А ю ти думак, же я таке прічем? Да
ди очі були?
— Як, як гвардія?
— Яй Боже, тає архів до обиця и таї
веськ півону! Яй, яй, до чарней жени ю
пояхані.
— Як, як? Як гвардія — дав я, я, ю
зачудовані не можем ю таїв ділц, да єшо єшо
снітай, прево воня сде прійт тора до гроба.

М. Кошач:

Ш ПЛЯХА.

— Жалосте то Мирчу, мой приятелю, що в
седем років своєго брачного життя доходав
до сповання, членського сповання. Седем років же
мучило тето споване, а неща положена ко-
рути тому спованню Мирчу, к потпоплю ве-
списнособни членськ, + розвужин, посполіто не-
способені за живот. — Тоги слова виповед
своїму приятелю Яни Шлімаков и по остан-
ніх словах членсько здихнули.

— Значи, не складане у брачним житвіце?
Другими словами: жена виновата?

— Давакі приятелю од, тоги! Жена? Жена ян сподіяна са жени! Мез, яй з друге, да
ю вісківши на палец і віжкі.

— Віц, кел жена мед за лісіан, поділово
що не розумам, до ба ци міг бути горіє. Є-
нінік мі ствар вінітара-бун „потпоплю не-
способені за живот“, кел таї капіталь на-
складані. А су тому у шпоровій каси твой
слоню слухаю. Церковна підборінка из твої
стінку обіраю, кел треба тоге лебідього архіві.

— Досі тоге архівію. Справжнє ту.
Приходзел сом бічарік дому, зос асідінціах,
ац собориціах і вінірох, привівши жена
и вісе було так, як вона гварела.

— Значи, юш інак жена виновата?

— Не розумини ме! Жена цвту віновата,
помоу жена дошок сом лем до сповання, але
як вонка, послухай тог остатіві случаї тогу
як сом то маю первій гвардія „коруну“, та ци
постане шинік жена.

— Скорей як почнем проповедац, да ци
ще питам:

— Зігаки ти цо та канабель?

— Хжакі ствар! — У нас ұлжія место
көлекі кел пріцае вонка. Амала зос своїм Ян-
кою лебідь кума зос свою Веруунту. Аль цвеке-
да служки и за однітнаанс.

— Барх лобре. А! зігаки ти до то шіліхак?

— Шіліхака на пілату, ліматох, муре, сукн.

— Зігак...

— Добре послухай гвардія. — Хшіто гвар-
дія жена.

— Треба пак канабель.

— Неч? питам юе я.

— Ище юе питам: нач? Як да юи міз-
дасеко, та юе зігаки нач. По піладню сідеш по-
стінці маш діле, як шуміє да вест у хіккі.

— Ахе жело Боже, нет пакою, — бу-
нім юе я.

— Гей, нет? А цигаретки можку буд, а
міз кел дацо треба тоге нет, га!

— Ахе жело!...

— Да, гей, зігак, зігак, жілбіти не дібас!

— Ішай би було у нас тоге як у вінітох циганох!

зос страху за свою святыню, за руским язиком не глади чігда спасеня та аби у православ'ю».

Чи би сде Ви могли відповісти, існуєй жесні, ділопозиванням тога слова и даць ми одвіт: чом спів Ви — як інтелігенти — не призначите тога „Вручання”, на чом прапорце роздору у кароду, на чом сде без страху за свою святыню, за руским язиком сподали спасенії у православ'ю? Півнече ми чом? То су Вашо власні слова!

Як бачу, же не із Вас одвоїла тога підставка зос Рудакского, що сде то друковали у 4. числу „Зорі” о той бабк, що запалала ідиш шляхту си. Мікити, а кругу чортову.

Най Вам — як учевому чоловеку — того служи на часі.

Дворців, 17. квітня 1934.

Вільма Лікар.

Духовний живот

Святи Павло

апостол народех.

І одведоа то Анакия та мучеником Христовим. І був вон мідь німа як новонародили, і душа му було лікко и ясно. Вон чувствував, як схабел криву драгу и же му в душі спадла велика терха. И у похороні дзвіковал Богу, як воц, гонитель Христових ширників, намол таку даску, И надія на небесне післясце породила же у ним к ведно и велике жаждання, да зос ціну роботу у землі Христовій подіску Богу, за велики дар яри.

И по даскельо діньох іменем зос уж по школах у Дамаску и научовав о Христу, як вон Син Божий.

И чудевали не шайки и гуторелі: «Іх то він тот, котри прегаял у Єрусалимішиках, котра не волали меном Христовим, та приспів бул аж таці, да полаш християнок в да их одведе архієрею?...»

Але дасавши гонитель християнок Савело-Павло гуторел зос таким прещвецтвом и з токим отважом, як то зос занартим дихальним слухали.

Слухаш го и не можешше не послухаш — гуторел, із великою поставали Християни.

И гірвали не на юнох Йідова и досваряли іх: «Забийте го!»

Але дасвали не о тим християнок и кисли Павлові: «Забийте ю тебе Йідова, досваряю іх!»

— Іх же забийте, ти будзе пре Христі?

— Не, гуторелі му. — Христос тебе вібрає, да глядяши в ширину його науку, мушиш же чувац пре Церкву його. Мушиш схабець Дамаск и вратиши іх до Єрусалиму.

Предплатником у Керестуре.

Предплату за „Руски Новини“ од терак будзе примац пан уч. Осиф Фа (біна на Будакаку). Гу ньюому най ще нашо предплатники з Керестуро обращую у шинких стварох, котри ще „Руских Новинох“ тичу.

Редактор.

— Добре, послухам Вас, — іквел за то Павло. И зобразил іш на драгу. Але ту прибігли іх ньюому християнок в туторя:

— Не можем ітиши прес заронику капуру би Жидан ю чуваю, які, и нац, за тебе відчай. А други замін туторя: Піт іншій ріди, які ще в іоні спущані у кошарк прес заронику мурі

Так и зробили. В іоні поставили спацела Христового апостола Павла арез мурі карону и вон візит, до Єрусалиму.

У Єрусалиме.

Кед приїх до Єрусалиму ібнів же Павло у Варнави, як му були поведіні

И замодлені вон Варнаву: одведе же ти християном, да будзем Христов учейкі член християнського общества. Варнава сі одвід.

Але обличел Павло, як християнє од нічого як да спекло, боя ти іш. А одмажнітні отворено му туторя:

— Не периме жа тебе, бо ти нас прегаїш, а тера з ішеш пристої ти нам, да нас упізнаш, а вео да нас іншікіх упрепасими.

И вонпосовал іш Павло пред Варнаву: Не веря ми! Але то я не чудо, вельо сом им зла нарбела.

И гвари му Варнава: Однідзем це ти апостолом. Кед же християне буду видави я апостолами, всець ци буду веркі. — И попил Варнава зайнеріше саму Апостолом и розповів им, як ізівко на драке ли Дамаска видався Господу, як му вон гуторел и як іш ним обратився и уж наказавши у Дамаску о мену Христовому.

И прияли го Апостоли та себе ж ходяли вон а зіма по Єрусалимі. И уж цікто од християнів Його не боял и верели му. И у Єрусалиму Павло оджажно научовав о Господу Ісусу Христу.

А бул Павло високо ученик и прето бе-післяват и предірал іш з ученими Йідами и Греками. И не могли вони Його побини и гівали іш бара прето и іще кед видели, як народ ідає за Павлом.

И почали іш дівари: «Забийте го!»

Але Господи чуває свійого попого якоства, долями іш християнє, що Жидан падували и пришли ти Павлові:

Не помеш ти ти веїй осіац: Одіровізиме це до Кесарії, а вео до твоїго Тарзу. И там ти потребіши.

Послухал Павло християнок и радовав іш бара, як у своїм родзиним краю будзе глашай мено Христове.

И одведли його християнок до Кесарії, а отамаль до Тарзу.

(Далій будзе).

Бура

Ілья Сад 24. V. 1934.

Жито ісве	120—130	Дин.
Кукурица бачка и срамеска	70—80	Дин.
Ярец бачка и сриєски	70—80	Дин.
Овес	90—100	Дин.
Мука 00 нова	205—225	Дин.
Мука число 2	185—205	Дин.
Мука число 6	135—145	Дин.
Хромпій	55—60	Дин.
Пасуля	135—140	Дин.
Отруби	90—100	Дин.

„Зоря“ и „Наша Думка“.

То часописи младих руских школиарів у напів семинарі у Загребу. Їх цілі застовиці присвячені вони тій яри, юлди, рідності и пожані жаданія, да укажу рускому народу же його дасци у школах думаю на свій народ и привівлю іш, да зос світім ужом и світім зінію та привівлю світіму народу по віцій часні да пінко скопія зваке жертову за появлення руского народу у Югославії.

Ет у тих часописах стагі-ролінграїв, єст пасії и притоведки. Красні писательські талент указую Петро Бучко, Мах Кожупицкий, Киріл Бессармені и Вінц Сабол. Янко Ванчич положив всільо труду за свою пумну статю о мену Україна и Українці. Зос вищого писання наших юлдих писательських більші підлідки руско-українські патріотизм и юла енергія, котра сде да роби у народу и да віддає плоди своєго змагання.

Можете не зем цешиц, же заме таих школиарів. Ступайце по вибраний дрги витирвало напредок! Образуйце свій разум и ширко да будаєте добри предиви и учителі свійого народу.

Американским

претплатником.

Поволюю не претплатніц у Америці, да свою звістнату предплату увіза до конца же шаша ю а. Найласише посилац долари у писму.

Хто до конца юна предплату за прещли роки не уплати, тому зос I. юлом престане новини посилац, а мене таких несовиних претплатників видрукуюте у новинех на вичині світом.

Управа „Руских Новинох“.

Вредносці цудзіх пепежкох.

Долар	42—43	— Дин.
Польська марка	17	Дин.
Австр. шилінг	13	14. Дин.
Тал. лира		3-80 Дин.
Франц. франк		3 Дин.
Чехос. коруна		1-80 Дин.
Швайцарскі франк		14.— Дин.

Шмішни куцик.

Які оцец такі син.

— Ага, зам сом це віланел на моя че-репні! Ідасін долу? Такой це одведенік своєму оцені, а вон ци уж укаже, як крадиці цудзіи че-репні.

Ша кед оцец шеши ти горе назомку.

Жена чловеком: Миг не, мілак мой від-дам, же нет на шваче дурскішого створенія од маткі.

— Гей, мамо мој, уж сом ік годзі и тым жой чловеком інгримац.

— Йой, мамо мој, уж сом ік годзі и тым жой чловеком інгримац.

Цо же медаи вами? Чи це може бути біль?

— Не мамо, дзе я біном його!...